

Regal d'aniversari

El gran masturbador ha esdevingut la pedra de toc d'una negociació difícil. La ubicació final d'aquesta obra junt amb la de *Maniquí barcelonès* podrien resoldre definitivament el repartiment del llegat Dalí.

Des del 18 de gener, data en què es reuniren representants de l'estat i de la Generalitat de Catalunya en un nou intent d'arribar a un acord sobre el llegat de Dalí, han circulat diferents hipòtesis sobre el destí final de l'obra daliniana. 198 quadros i 300 objectes diversos, entre ells joies, vestits i escultures, han estat objecte d'una intensa negociació que havia estat bloquejada després de dues trobades prèvies que tingueren lloc en els darrers sis mesos, entre les dues institucions.

Sembla que al final, la darrera reunió celebrada a Barcelona entre Jaime Brihuega, director general de Belles Arts i Eduard Carbonell, director general de Patrimoni Artístic de la Generalitat, amb l'assistència de Tomàs Llorens, director del Centro de Arte Reina Sofia de Madrid i de Daniel Giralt-Miracle, director del futur Museu d'Art Contemporani de Barcelona, ha obert un nou horitzó que permet perfilar una resolució més favorable per a la institució catalana que no aquella que la revelació del testament de l'artista (setembre 1982) va fer preveure fa un any, poc després de la seva mort.

EN DEPÒSIT PERMANENT

Cal aclarir que la fórmula jurídica establerta entre les parts implicades en la negociació és la de depòsit, és a dir, la propietat de les obres continua sent de l'estat, si bé aquest depòsit tindrà legalment un caràcter permanent i indefinit.

El document base de la negociació ha estat l'inventari elaborat pel Museo Español de Arte Contemporáneo (MEAC) per encàrrec del Ministeri de Cul-

La destinació final del llegat dalinià, ara més favorable a la Generalitat de Catalunya.

tura. Entre aquestes peces ha transcendit que n'hi havia una vintena «susceptible de ser integrades en un museu» especialment disputades, i s'ha establert tota mena d'especulacions sobre la identitat i futura ubicació. El seu interès consistiria a ser les més representatives del que s'ha anomenat «etapa de plenitud daliniana», que comprèn el període entre 1925 i 1945. Encara entre elles, n'hi hauria una, *El gran masturbador* (1929) considerada obra mestra del superrealisme i principal objecte de litigi, que podria alterar el resultat de les negociacions en un darrer moment. Hi ha indicis, d'altra banda, per a creure que es podria adoptar la fórmula de compartir *El gran masturbador* —*El pajero*, en l'argot dels negociadors del llegat— tot alternant-se el depòsit del quadre, per períodes temporals.

En el moment de tancar l'edició (tres dies abans d'una nova reunió que podria ser definitiva) hem pogut saber que en la darrera negociació l'interès se centrà en un total de 45 obres, i s'ha acordat que 25 d'elles vindrien a Catalunya i les 20 restants aniran a Madrid; de la resta, considerades més irrelevantes, 132 es depositarien en mans de la Generalitat i 58 quedarien a disposició de l'estat.

Dels acords establerts fins ara es desprèn, d'altra banda, que la Fundació Gala-Dalí —la gran absent de les negociacions— s'encarregaria de la creació d'un centre d'estudis dalinians a ubicar, presumptament, a Púbol o Figueres.

El centre podria disposar de documentació, dibuixos i obra gràfica diversa que de moment no han estat encara inventariats.

Blanca Lucas